אשר על פני הארמה׃ ויאמר יהוה אל
משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי
מצאת חן בעיני וארעך בשם׃ ויאמר הראני נא
את כבדך׃ ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך
וקראתי בשם יהוה לפניך וחנתי את אשר אחן
ורחמתי את אשר ארחם׃ ויאמר לא תוכל לרת
את פני כי לא יראני האדם וחי׃ ויאמר
יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור׃ והיה
בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור ושכתי כפי
עליך עד עברי׃ והסרתי את כפי וראית את
אחרי ופני לא יראו׃ ויאמר יהוה
אל משה פסל לך שני לחת אבנים כראשנים
וכתבתי על הלחת את הדברים אשר היו על
הלחת הראשנים אשר שברת׃ והיה נכון לבקר
ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש
ההר׃ ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל יראה
בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול
ההר ההוא׃ ויפסל שני לחת אבנים כראשנים
וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר
צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים׃
וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם
יהוה׃ ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה
אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת׃ נצר
חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה׃
לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים

אשתו ועפר הלא במהר שכינתך
עמנא ויתעברון לנאתריסין
לי ולעמך משנאי מנל עמיא
די על אפי ארעא׃
ואמר יי למשה את ית פתגמיא
הדין די מלילתא אעביד אריי
אשכחתא רחמין קדמי ורפיתך
בשום׃ ואמר אחוריי כען ית
יקרך׃ ואמר אנא אעבר כל
טובי על אפך ואקרי בשמא
דיי קדמיך ואתחון למן דאתחנן
ואתרחם על מן דארחים׃ ואמר
לא תכיל למחזי ית אפי שכ
שכינתי ארי לא יחזינני
אנשא ויתקים׃ ואמר יי הא
אתר מתתן קדמי ותנעתר
על טנרא׃ ויהי כמי עבר
יקרי ואשגינך במערת
טנרא ואגין במימרי עלך עד
דאעבר׃ ואעדי ית דרעתי ויקרי
ותחזי ית דרתרי ודקדמי
לא יתחזון׃ ואמר יי למ
פסל לך תרין לוחי אבניא
כקדמאי ואכתוב על לוחיא ית
פתגמיא די הוו על לוחיא קדמאי
די תברתא׃ והוי זמין לצפרא
ותסק בצפרא לטורא רסיני
ותתעתר קדמי תמן על ריש טורא׃
ואנש לא יסק עמך וגם אנש
לא יתחזי בכל טורא אף ענא
ותורי לא ירעון לקבל טורא׃
והוא׃ ופסל תרין לוחי אבניא
כקדמאי ואקדים מן צפרא
וסליק לטורא רסיני כמא די
פקיד יי יתיה ונסיב בידיה תרין
לוחי אבניא׃ ואתגלי יי בענא
ואתעתר עמיה תמן וקרא
בשמא דיי׃ ועבר יי על אפוהי וקרא יי אלהא
רחמנא וחננא מרחיק רג
ומסגי למעבד טבון וקשוטא
נטר טיבו לאלפי דרין שרי
לעוין ולמרוד ולחובין סלח

ואם אינה אשת איש ברק הולך ומצוי שלא היה
הילקול אלא מן השפחות נתרצה לו יוחנן
שושבינה כתב לה כתובה אחרת שנראית
סוטה אז לו אחה קיבלתה אותה אחרת
לך עוד אחרת ואם כותב מכתב ידי כך
הולך זה הלך השפחות אלו שרב הונא
השושבין זה משה לכך נאמר פסלך ובו
וגומן׃ ואיש לא יעלה עמך המשוגות עלי
שהיו בתנאות וקלות וקדילה שלה
בהן עון יעלה׃ אין לך יפה מן הענוה׃
ויקרא בשם׃ אמרנו וקרא בשמו׃ אמר
הוא מדת רחמים׃ אחת הדים שיחנון
ואף לאחר שיחטאו ישובו׃ לא יעלה זו מדת
רחמים וקרהוא מוד אי לי לוה שבתני כך מצאתי
לוי׃ לומדת הדין לוה שבתני כך מצאתי

ומעלה שאין ערך לסוק עון בכבד
ומשם ומעבר ית דם חטאי כשתפלך
הקבה כבודי ויעבר עמך לסלח ולמחל
ולהלך׃ וראיתה אחורי הרוחן דשו
דשו של הפלין׃ פלך המוך
והיעב של הפשתן מתוך אחלו ואם
לו הפסולת יהי טלך׃ ואיש לא יעלה
אשה חיבה׃ פלך אתה שבורת
ראשונות פסל לך אתה אחמורה
ואשל ומלך שהלך ומדיבת היסוהנה
ירופתן עם השפחות ומתוך קילקול
הטפחות יצו עליה שם רע ועדיד
שושביה וקרע כתבתה ומגאם
ואמר הולך להורגה אומר לעבדין

גם את הדבר הזה שלא תשרה שכינתי
עד על אומות העולם אעשה׃ ואמר
הדברים של מלעם על ידי שהיה שכינה
אלהו נמל ונלוי עינים וקטן ואל הכר
נעבר שומעין על ידי שליח׃ ויאמר
יהושע בן נון נער משרת משה
ענו ודברו מקולים׃ והוסיף לשאול
להרבותו ומאות כבודו׃ ויאמר יי
ובבר יגן הנעה טעה שתהיה כבודי
מה שאמרשה אותך לראות לפני שאמר
עדיך ולמיך מדר תפלה שכשנגלה
לבקש רחמים על ישר הזכרתי לי ומות
יומות׃ כבבו אמה שיום הנה ומות
אמות ויין עד תקוה׃ יגן אעבר כל
ודת טובו לפנך על העור ואתה עמ
ואעבה׃ והיה בשם׃ יגן לפנך
ברר בקשת רחמים יגן׃ יגן תבלה
ישות אבות ושדר שאתה׃ ויאמר אות
ועמנו׃ וקומו שלש עשרה אות הוי
מלוך את ישר לעשות׃ ועל ידי שומרין
לפני יחוס וחנון כי רחמי לא כליבי
והעתי את אשר אחון׃ אוקמעיים
שאריה לחון׃ ורחמתי עד שאחפצן
לרחם׃ עד כאן לא הבטיחן אלא עתים
אינה עתים לא אינה׃ אלא בטובה
ומעשה אלי לן הנה אינו כרת ברית
הבטחון שאינן חוזרות ריקם׃ ויאמר
לא תוכל׃ יגן כשאעביר כל טובי עלפנך
אין אני נתן לך רשות לראות את פני
הנה ויקום אתי׃ בהר אשר אין מכבר
עמך זמיד׃ ישמיקום מוקן׃ ויעמיכל
שאמרתיך שם שלא תדוך ומעשה
תעשה ואם שייתרו אז׃ הנה עמנו
ומדרשו על שהשכינה מתחלת ומאור
מקום אתי׃ ויאמר מקום שהקבה
מקומו של עולם׃ ואיה מקומו׃
בגבר כבודי׃ מה אעבר בתחלת
הצור׃ בשהעינו הנעים הלוה ועבר
ידוה עבמו נהל׃ אם יאות ושתתי מים
גדה יוחתלהם עקת הצור׃ מיאות
אם אחות הצור׃ ויסכתי כפי׃ ומכו ך
שהמה רשות ומחנים לחבו׃ ויאמר
במיאמרי׃ כמו׃ הוא לרך רבוד מל

בס׳ נשיאל
נער הנה
ונגדלה

ישב בוסף
והסיר ידי
ובסרוסים

בס׳ נשיאל
נער הנה
ונגדלה

אחרי ופני לא יראו׃ ויאמר יהוה
אל משה פסל לך שני לחת אבנים כראשנים
וכתבתי על הלחת את הדברים אשר היו על
הלחת הראשנים אשר שברת׃ והיה נכון לבקר
ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש
ההר׃ ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל יראה
בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול
ההר ההוא׃ ויפסל שני לחת אבנים כראשנים
וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר
צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים׃
וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם
יהוה׃ ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה
אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת׃ נצר
חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה׃
לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים

הבנים אשר יתן המרכלים ורב
את הכסף תעיד על ידם לתתן לעטי
המלוכה לפי שלא היו השוטרים
בעניהם וכי מה׳ ונה הם עשו בו
כסף אשה כסף׳ ית המרכלים
מעמתו לחטאתן ולשטרון ולה דר
בהיה ובדיון מן הרוחים לאיש
ביתה׳ לרוך הכתו׳ לכהנה יהו
והם ליקחין מהן לאמת׳ שלהם
הוזכר בשר׳ עליה׳ שלהם
כמו׳ ששנינו כרוחים׳ הה׳ הרבה אותו
יהודע הכהן׳ כל הזכר׳ אותו׳ עשרה
ומאותיך מאנם׳ ולקח׳ ומם׳ עשרה
הלכות לה׳ ישל׳

ארך אפ׳ כמכילתא׳ ארך אפים׳ ואריך אפין
ואינו מאחר ליתן׳ שמא יעשה תשובה׳
ורב חסד׳ לעולם׳ חסד׳ מאוך לה׳ ומאת׳ כלפי
ומאת׳ לכולם׳ שכר טוב לעשה׳ ינון׳ מן חסד
שהארם עשה לעבו׳ לאלפים׳ לשוב׳ מא
אלפים דורות׳ שעמת׳ אילן הדורות׳ פשעים׳
אילן המרדים׳ שהאדם עשה להכעיס׳
ונקה׳ לא ינקה׳ לתי׳ פשעה׳ ומשוא׳ ומשאו׳ ומאחר
ומאחר׳ על הבנים׳ לבני׳ אלא נתרעמו
מעשי אבו׳ ורבותינו דרשו׳ מנקה הוא
לשבין׳ ולא ינקה׳ לשונים׳ שבים׳ פקד
עון אמת׳ לבנים׳ כמו׳ אחזון׳ מעשיה
אבותיהם בידיהם׳ שמבר׳ מיקה׳ ביקה
אחר׳ לשמאי׳ ולבנים׳ רוב׳ רבים׳
מעשות׳ מחה׳ יוכבה